

IK NOEM DIT POËZIE

Erik Jan Harmens

Ik noem dit poëzie
Verzamelde gedichten

Lebowski Publishers, Amsterdam 2016

© Erik Jan Harmens, 2016

© Lebowski Publishers, Amsterdam 2016

Omslagontwerp: Dog and Pony, Amsterdam

Typografie: Perfect Service, Schoonhoven

Foto auteur: © An-Sofie Kesteleyn

ISBN 978 90 488 3209 5

ISBN 978 90 488 3210 1 (e-book)

NUR 306

www.erikjanharmens.nl

www.lebowskipublishers.nl

www.overamstel.com

OVERAMSTEL

uitgevers

Lebowski is een imprint van Overamstel uitgevers bv

Alle rechten voorbehouden.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Inhoud

Voorwoord – Dit is geen replica 13

EARLY WORKS

Hol 19

Chaos 23

Op weg 25

De extreem rustige huurder 27

Pulp 30

Erik Jan Harmens & het geheim van de sleutel 31

Wijn en méér wijn 32

Voor de nieuwe bewoner 33

Later en toen 34

IN MENIGTEN

Zie je die rook die stoomt uit mijn oren 39

De daad 40

If I can't have you 41

Nee! Niet in die kamer komen! 44

Propere hein 45

In menigten 46

Als ik mijn vrouw doormidden zaag heb ik er twee 51

Tonic 52

Volk 53

Ik schrijf je dit vanaf een brits 54

172 56

Op een chick 57

Koe 58

Doek 59
Alphen aan den Rijn 60
Pang 61
Prei 62
En weer cin 63
Snooze 64
Dan wil ik alleen nog maar brandy 65
Soon 66
Spook 67
Bedenk niet wie ik ben maar wie ik kán zijn 68
Rechaud 69
Suup 70
Tuinfeest 71
Nee! Niet in die kamer komen! 72
Kracht 73
Folder inbox has no new messages 75
Niet zo somber Harmens! 76
Redial 77
Kwak 82
Gedicht dat eindigt op spies 83

UNDERPERFORMER

HMPF 89

Underperformer

maak je geen zorgen moedertje 97
ik schrijf je dit op de achterzijde van een allerlaatste aanmaning 98
in de verte het geluid van de spits 99
ik slaap door alle wekkers 101

waarom kan de hele wereld zijwielmpjes aan een fietsje vastschroeven
 behalve ik 102
ik zie ons ook niet snel kruislings plassen 103
we overleggen wie de langste tong heeft 104
is dit houdbaar 105
als de zon voorspelbaar en al vaker gezien gaap ondergaat 106
vertel nog eens van de oude grieken 107
kijk papa ik maak een loop 108
nergens ben ik veilig vaatwasser 109
vraag me om een cv 111
dag paaldanseressje met je paal 113
tina faket een uitblijvend orgasme 115
als jij nu die helikopterformatie bent 116
spaar je krachten vrijworstelaar 117
maar de wond genas niet 119
ik rook geen sigaret 120

Outperformer

ik vond mijn eigen taal uit en haalde alle woorden door 123
mijn handen op het stuur op de twee en de tien 124
als ik de kaas onder je eieren schuif en niet minder dan tweemaal
 draaien met de peper 125
heb ik echt jouw tong nodig voor dit gedicht 127
de bitch heeft onveilig gevreeën en is bang dat ze aids heeft 129
ik doem achter je op 131
als een niet-aangeslagen ontbijtkoekvariant 132
de neten kleven aan mijn hoofdhuid 133
als we samen braken 134

GRMBL 137

Slotgebed 141

GOSPELS EN PSALMEN

Eerste psalm 151

Eerste gospel 152

Eerste échte psalm 153

Psalm onder invloed 155

Haar lied 157

Serial prayer 158

Serial prayer 159

Serial prayer 160

Serial prayer 161

Serial prayer 162

Benjedernogpsalm 163

Geweigerde gospel 164

Psalm voor femke 167

Piripirigospel 168

Gospel met die heupen 171

Gospel voor de slechthorenden 174

Nooit opgezegd gebed 175

Gospel bedoeld om te bezweren 176

Madeinchinagospel 177

Warmepanpsalm 178

Sekspsalme 179

Wallenmanpsalm 181

Gospel voor twee 182

Kikkomanpsalm 184

Gospel die ineens stopt 185

Gospel voor de atheïst die me op zijn sterfbed vroeg een fokkin
 dominee te regelen 186
 Please don't go don't goooooohohohoho i'm begging you to stay 187
 Gospel voor de afwezigen 188
 Psalm van de dag 189
 Rsvppsalm 190
 Gospel zonder g 191
 Cardiogospel 192
 But youuuuuuuu left me just when i needed you most 193
 Ik ging zitten en ik dacht nu komt het 194
 Psalm met terugwerkende kracht 195
 Psalm met terugwerkende kracht 196
 Netalsofbiecht 197
 Psalm voor de hengst 198
 Psalm voor de hengst 199
 Psalm voor de hengst 200
 Psalm voor de hengst 201
 Psalm voor de hengst 202
 Psalm voor de hengst 203
 Pps 204
 Ppps 205

DE FINANCIËELE GEDICHTEN

We besteden de grootst mogelijke zorg aan de betrouwbaarheid en
 actualiteit van de gegevens. 209
 Deze informatie is uitsluitend indicatief en kan op ieder moment
 zonder aankondiging worden gewijzigd. 210
 De resultaten over de eerste zes maanden van dit jaar waren vrijwel
 gelijk aan die in dezelfde periode vorig jaar. 211

Hoe meer risico's u bereid bent te nemen, des te hoger het
rendement op uw belegging kan zijn. 212
Bij beleggen gaan risico en rendement hand in hand. 213
Neemt u genoeg met lagere rendementsverwachtingen dan
zullen doorgaans ook de risico's kleiner zijn. 214
Hoe hoger uw tarieven, hoe hoger uw rendement. 215
Groeien door opbrengsten van gebruikers te verhogen is beter dan
het aantal gebruikers te verhogen. 216
Investeer alleen vermogen dat u bereid bent te verliezen. 217

OPEN MOND

we staan ergens tot onze enkels in 223
we staan in een deuropening 224
mijn mond is al open 225
deur uit de scharnieren tillen vragen zijn jullie open 226
er loopt een enge man op de trap 227
ik heb mooie kromme vingers 228
kijk de rapper in z'n laagste broek met een arbeidsethos dat je kunt
hekelen maar fok wat swingt 't 229
niet doen niet doen 230
op het juiste moment met de juiste kraam 231
stik je of zoek je andere lucht wil je deze hier niet inademen 232
steeds langzamer lopen we leeg 233
ik zag een jongen een ballon opblazen 234
ik heb je gemaild 235
doe je mond open zodat ik erin kan kijken 236
een snoet om in te spuiten 237
de radio wispert iel 238
ik ben lang maar ik kom niet lang over 239
op de wc op het kantoor waar mensen werken 240

net alsof brandde de stad 241
hoe het gaat 242
vroeger lachte je om mijn grappen 243
er loopt een enge man voor mijn huis 244
laat de spreï maar over het bed 245
ik weet niet precies wat mij drijft 246
ik werp een muntstuk in het bakje 247
het is niet dat we lijstjes in ons hoofd maken 248
het werkt het beste als iedereen zich in een carrévorm opstelt 249
ik hoef mijn stem niet te verheffen om je te overtuigen 250
mensen die sterven hebben één ding met elkaar gemeen 251
ik ben zo ontzettend benieuwd naar wat je nu gaat doen 252
al is het groot bedenk iets groters 253
je bent een bijl ik wil je likken 254
het was of ik in een serie speelde 255
barsten in het ijs voor de noren van de puber 256
ik voel aan de cocon rond je rijtwond 257
werp je broekje in de hoek bij de andere broekjes 258
zolang het onbekend is gaan we ervoor 259
het lijkt alsof mijn nagels doorgroeien 260
ik wil onder meer in je broek 261
er ligt een enge man onder mijn bed 262
vandaag had ik trek in kantonees 263
dit is het enige wat ik heb 264
waar is het glaasje water dat altijd naast mijn bed staat waar ik
 nooit uit drink wie heeft het weggehaald 265
misschien word ik morgen niet meer wakker of heel even en dan
 kramp 266
dat zijn niet mijn handen 267
doe er batterijen in en verblind me 268
er komt een tijd die is geschikt 269

ik vind je het mooist met je mond open 270
het is zo stil dat je elk geluid dat afwijkt van het gebruikelijke hoort 271
doe mijn mond dicht of sla 'm anders dicht 272
ik ben geen kleine jongen 273
je ogen wennen niet aan de duisternis 274
je beweert dat je in de kamer naast ons iemand naar binnen zag
klimmen 275
zou je van me af willen gaan 276
ik hou mijn buik in jij houdt je buik in 277
schrijf mijn naam op je hand 278
sorry dat ik niet beter kan 279

Verantwoording 281

Dit is geen replica

De ruimte wordt gevuld met een stem die doordringend is als de klank na een slag op een grote koperen gong. Voor de volgepakte zaal zie ik een grote man op het podium staan. We zijn in het oude Doornroosje te Nijmegen tijdens een van de eerste poetry slams in ons land. Het is het najaar van het magische jaar 2000, iedereen leeft nog, is nog samen met zijn geliefde, en Erik Jan Harmens leest hardop:

ik noem dit poëzie maar ik heb nog nooit iets geschreven
geen flikker oma! geen flikker!

Die eerste ontmoeting met zijn gedichten was onthutsend. Ik had niet eerder zo iets gehoord. Verwarde tirades en oergeestige remarks, *slang* en schuttingwoorden – alles in heldere taal, op een bezwerende toon die de oppervlakte is van een gekte die iedereen kent. Het leek niet op poëzie, maar dat was het onmiskenbaar wél, en goeie ook. Waar die zaal en ik toen om schaterlachten, en waarom we even later iets ongemakkelijks wegdranken, kenmerkt de gedichten van Erik Jan Harmens sindsdien onafgebroken. Ze maken voelbaar en zichtbaar hoe we in het volle besef van de totale vergeefsheid voortploeteren. Niet omdat we per se tragisch zijn, maar gewoon, uit automatisme. Het enige dat we kunnen doen, is proberen iets te zeggen. Om te beginnen het onthullendste woord in onze taal: *Ik*.

Erik Jan Harmens probeert dat. Hij zegt *Ik*. Het is het meest voorkomende woord in zijn werk. Honderden keren zegt hij het in deze gedichten. *Jij* komt net aan vijfzig.

Ik is een besloten woord. Zijn klank draagt niet verder dan de *K*. *Ik* moet het met zichzelf doen. Heel anders dan *Ikke*, de Hollandse versie van het Engelse *Me*, door *Time Magazine* in 2006 uitgeroepen tot Person of the Year. De *Ik* in deze gedichten is de *I* die op de grafsteen van de Ierse dichter Spike Milligan staat: *I told you I was ill*.

Er is een oude theorie, ik meen van Borges, die zegt dat woorden aanvankelijk magische symbolen waren die door de woekering van de tijd sleets zijn geraakt. Het zou de missie van de dichter zijn om ze hun primitieve kracht terug te geven. Ik denk dat dat zo is. Ik denk dat de door Erik Jan Harmens bewonderde dichter H.H. ter Balkt dat heeft gedaan met de woorden Vuur en Kar. Ik denk dat Erik Jan Harmens dat doet met het woord *Ik*. En Bijl, waarover later meer. Ik denk dat Erik Jan Harmens in z'n eentje verantwoordelijk is voor de emancipatie van het vrije gebruik van *Ik* in de Nederlandse poëzie. Dat is geen kleine verdienste. In deze wereld waar ontworteling en onechtheid de maat slaan, is *Ik* zeggen activistisch, een daad van verzet. Wie *Ik* zegt is er echt. Wie *Ik* zegt bekennt kleur.

Dat is wat Erik Jan Harmens doet in deze gedichten, kleur bekennen. En met een hartstochtelijke liefde verlangt hij dat van alle poëzie. In 2009 riep hij in het pamflet 'Ik wil een bijl' de dichters van zijn generatie op om werk te maken dat op geen enkele manier vrijblijvend is, maar riskant als een bijl. Hij schreef: 'Een bijl kan vele gedaanten aannemen.'

Ik denk aan het verhaal van de ongelukkige Max Hödel die in 1878 met een revolver een aanslag op Keizer Wilhelm I pleegde. Alle schoten misten doel, Hödel werd ter dood veroordeeld,

maar op de dag dat hij terechtstond, bleek de nieuwe beul van de Berlijnse rechtbank nog geen executiebijl te hebben. In allerijl haalde men uit het museum een replica, waarmee de ongelukkige werd onthoofd. Die bijl ging daarna terug naar het museum, om weer tentoongesteld te worden. Zo'n bijl is de poëzie. Een echte, maar als je als toerist door het museum wandelt, denk je dat je naar namaak kijkt.

De gedichten van Erik Jan Harmens laten ons voelen dat het enige wapen tegen de illusieloosheid een oprecht verlangen naar echtheid is. Deze bundel is echt. De *Ik* die spreekt in deze poëzie is niets verhullend *echt*. Lees het gedicht 'Tuinfeest', waar *Ik* rondloopt. Je denkt aan Nijhoffs gelijknamige, beroemde gedicht, waar 'Wij, aan 't dessert, eenzelvige rebellen', gedichten mijmeren en weemoedig zwichten om 'elkanders kort geluk teleur te stellen'. Zo niet op dit Tuinfeest:

het thema was Winnie de Poeh dus overal beren
niemand sprak me aan vanwege mijn air
of misschien ook omdat ik bloot was

In dit boek is het werk bijeengebracht van bijna twee decennia overrompelend dichterschap dat in die jaren veel veranderingen meemaakte. In deze gedichten wordt begraven, veroverd, gescheiden, bezongen en gebeden. Maar hoe uiteenlopend de verhalen in deze gedichten ook zijn, één ding is onveranderlijk: die gong van een stem die ik voor het eerst hoorde op die avond in Doornroosje. Harmens' toon is zo eigen dat je aan twee regels voldoende hebt om hem te herkennen. En dat kun je maar van weinig dichters zeggen. Die stem is een tegenstem. Niet die van de populist, niet die van de idealist, maar de stem

van de schreeuw tegen de nep. Die stem is nodig. Deze poëzie is nodig. In het ‘Slotgebed’ van de in deze bundel opgenomen *Underperformer* staat:

er is een schromelijk gebrek aan content
en een bizar overschot aan potgrond

we komen om in de begonia's
maar niemand om ze te bezingen

Ik feliciteer mezelf en jou, lezer, dat wij deze stem horen. En wat je in deze gedichten ook tegenkomt aan oude bekenden, je ex, die ene taxirit, deze of gene gevoelens, je moeder, die collega, dat meisje, *Ik* of jezelf, weet dan: dit is echt. Dit is geen replica.

Frank Tazelaar

Directeur Literair Productiehuis Wintertuin

EARLY WORKS

Hol

*I wanna see blood,
whether it's period blood
or bustin' your fuckin' face,
some blood!!*

– Ol' Dirty Bastard

ik zag de meest talentloze klootzakken van mijn generatie
opgehemeld worden tot belofte

met hun pathos en subsidies en cirroses
met hun cv's en katheders en agenten
met hun zwembandjes en hun appeltjeswangen
met hun aanbiedingsfolders hun synopsissen en de slushpile
met hun neplach en hun uitgewoonde temperament
met hun conditioners en hun gewapend betonnen netwerkta-
lent
met hun concepten hun eerste versies hun proppenpyramides
met hun knuisten vol consumptiebonnen en backstagepassen
met hun diepe blik richting het vogeltje van de
achterflapfotograaf

die hun vertrekkende vaders bij de benen grepen
het ga niet weg bleef echoën tot aan het laatste
sollicitatiegesprek

die nooit schrapten omdat bij een zekere lichtval ieder woord op
zijn plaats leek
lezer verdiep je in dit leeggelopen zwembad

die aan ademhalingapparatuur gelegen hun volledige
kennissenkring langs hun ziekbed liet paraderen en thee schonk
alsof het een verregende zaterdagmiddag
betrof je kent ze met de bewasemde ramen en de ouwe koek

met z'n bakkes op het canvas dromend van zijn tanden in de
kampioensschaal zijn lippen op de cup maar het maanzieke
publiek dat een spandoek uitrolde met 'hup' greep nog voor de
aftrap naar de witte zakdoekjes

je cynisme is in die zin van belang dat het me een motief biedt
om je bij de keel te grijpen en door elkaar te schudden tot de
hagel stopt en overgaat in een kitsche lente

ken je de vader die niet uit zijn laatste woorden kwam en
 schuimbekkend de wereld de oorlog verklaarde
wat ik nog van hem vernomen heb is een kaart het is hier mooi
 en veel zon
wat restte een bloedbroederband die bestond uit het lenen en
 niet terugbetalen van geld
en een bloedbad in mijn hoofd en bloed op de lege bladen in het
 fotoboek en

bloed op de ramen
 van de Stichting Literaire Activiteiten Voor De Zwijnen
en bloed op de ramen
 van het Agentschap Voor Onderbetaalde Dichters

we reisden de wereld niet rond
en hadden niet echt iets met India
als iemand pot wilde roken
schoven we het raam een eindje open

maar hoor mij aan platgeslagen stroman
die tweehonderd pagina's voltikt en er 'roman' op kalkt
vermenigvuldig dit vod en verdeel het
noem de draak een hymne
noem de bolus magnum opus

mijn hand zoekt zich een weg onder de rok van de voorzitter
van de jury
die mijn debuutbundel tegen d'r knop drukt en de verzamelde
pers tot stilte maant

ken je de diepgang van oppervlakkigheid
het is drie duimen dik en gratis af te halen bij aankoop van
het is een ingrediënt te veel in je zelfgemaakte soep
het zijn de verkeersdrempels in je wijk die je krukas halveren
het is de weerkerende kater de tong van kurk de doorbloede
ogen de neplach

ken je de oppervlakkigheid van diepgang
het is het zuchten en steunen van de stadsdichter
het is het opnieuw uitvinden van taal
het is het jeremiëren van de recensent
het is het excommuniceren van talent
omdat jij het talent niet bent
het is het smeken om een column in een krant

foei voor de ondertekenaar van dit blindgerukte manifest

ik denk dat ik ben als Kerouac die zijn gastheer vroeg vind je het erg als ik niet van je logeerfaciliteiten gebruik maak maar mijn slaapzak uitrol tussen de distels in je tuin en daar onder de maan mijn roes uitslaap

met dat verschil dat ik mijn slaapzak altijd ongebruikt in mijn achterbak achterlaat en braaf als een ex-beatnik op een leeglopend luchtbed naar een plafond staar vol platgeklapte muggen

ik lift in die zin dat als mijn auto is uitgebrand en de batterijen van mijn telefoon niet opgeladen en al mijn vrienden mij de rug hebben toegekeerd ik vertwijfeld een duim zal opsteken ten teken van rij in vredesnaam door

Chaos

Toen ik huhuhuh zag lopen. In de zon. In de zon in de metropool. Vuil en bleek. Een zon in je ogen die je verblindt. Wist ik (toen ik haar zag lopen) (ja) (ik was er zeker van) (zeker) dat ik alles dat ik tussen toen en later beleefde en zou beleven op papier zetten moest. Voor mijn achterkleinkinderen. Voor mijzelf. Voor huhuhuh. Voor mijn moeder. Mijn vader. Ach. Voor iedereen die zag dat mijn hart op de juiste plaats zat.

En dan zeg jij: verwarring.

En dan zeg ik: ik kan alleen maar zo schrijven als ik spreek want als ik spreek is er geen overzicht en mijn leven is een chaos en de relatie tussen jou en mij is een puinhoop en ik kan niet met mijn vrienden overweg en dus is alles dat ik neerschrijf (alles wat ik neerschrijf) (al ik neerschrijf): chaos.

Wil je weten wat poëzie is? Poëzie is mijn hand tussen jouw benen in het logeerbed terwijl in de kamer ernaast x, y en z klaverjassen tot ze een ons wegen, en wiet roken tot ze erbij neervallen, en dan voel ik (besteed geen aandacht aan taal) (besteed aandacht aan gevoel) (emoties) (of weet ik veel wat) jouw ogen gericht op mijn gezicht en jouw lichaam warm en jouw rechterarm op mijn linkerheup en mijn geest gekneust maar helder zacht en niemand die nog op ons wacht, dus: slaap, slaap mijn liefste. Slaap tot het donker overgaat. Slaap tot ik je wek en zeg dat ik bindingen en constructies en illusies en stramienen haat. Maar nooit jou en nooit mijn moeder en nooit de fiets die op mijn kamer staat. En... en ik stem mijn gitaar. En... en ik geloof in het heil van de wereld. En... en in de

kracht van het zwart. En... en in het verhaal dat ik je niet vertel. En als je dat begrepen hebt (wat ik aanneem) (want het is koud in mijn kamer) (en iedereen gaat dood) neem ik jouw hand en wrijf ik dáármee de tepels van je tieten hard en bezweer ik je voor eens en voor altijd dat dit leven is en niet de dood en dat dát voor jou en mij de kans op ware liefde vergroot en ja, ja, ja: er bestaat inderdaad (je hebt gelijk) geen ware liefde maar niets weerhoudt jou (mij) van het grijpen van die ene kans op iets wat niet werken zal.

Gék. Gék word ik ervan.

Of:

Toen ik huhuhuh zag lopen. In de zon. In de zon in de metropool. Vuil en bleek. Een zon in je ogen die je verblindt. Wist ik (toen ik haar zag lopen) (ja) (ik was er zeker van) (zeker) dat ik alles dat ik tussen toen en later beleefde en zou beleven op papier zetten moest. Voor mijn achterkleinkinderen. Voor mijzelf. Voor huhuhuh. Voor mijn moeder. Mijn vader. Ach. Voor iedereen die zag dat mijn hart op de juiste plaats zat.

En dan zeg jij: verwarring.

En dan zeg ik: ik kan alleen maar zo schrijven als ik spreek want als ik spreek is er geen overzicht en mijn leven is een chaos en de relatie tussen jou en mij is een puinhoop en ik kan niet met mijn vrienden overweg en dus is alles dat ik neerschrijf (alles wat ik neerschrijf) (al ik neerschrijf):

chaos.

Op weg

voor Leonard Nolens

ze hebben me gewaarschuwd
want ze weten hoeveel belang ik eraan hecht
dat iedereen de kant op loopt die hij zegt te zullen lopen

als we allemaal maar een beetje gaan improviseren
zijn we straks iedereen kwijt
dat is vervelend als er iets te vieren valt
maar ook onder 'n minder prospectvol gesternte

dus Leonard
mijd de aanblik van de dijen van de jeneverschenkster
met de bolle kop erop
ga naar huis waar geen blaffer op je wacht
dat is kracht
dat je de leegte omhelst de holte tongt
en door het grote gat wordt bereden
ontkleed danst lang geleden

je zei dat je op de hoek van de straat wilde worden afgezet
en van daaraf verder naar huis zou lopen
maar vanuit de minivan zagen we je de andere kant op
de kant van het café
en dat was prima
nec

want misschien had ik dan wel met je mee gewild
ik had een jasje aan dat stuk mocht
ik had de nulzes van mijn ex
de bukkakes in het hilton
en haren uit het hoofd van spijt
kortom ik had tijd

maar ik zat maar op mijn dichtersbips in de luchtgekoelde
toerbus
en jij was waas gaan waggelen
die nacht dreef ik rond in een zee die levens neemt
jij bleef de dood vernachelen

De extreem rustige huurder

I

de extreem rustige huurder
zegt dat het zo goed is
hij weet niet of het zo goed is
in gesprekken valt hij vaak stil

hij is een huurder hij is chill
a-sexy maar galant
bij een diepte wacht hij je op
met zijn meest uitgestoken hand

soms denk je hij is er niet
maar je weet er is wel meer niet
het liftmuziekje dat je fluit
als je 'm loslaat komt hij thuis

staat een rustige huurder synoniem voor een ideale huurder
wel voor wie genoeg heeft gehoord
wel voor wie wat spreekuwen schreeuwen muziek is
wel voor wie meer dan de bassdrum wil
wel voor wie de baby wil verdoven
wel voor wie alleen kan plassen in een koker
wel voor bij wie de nullen en enen in het hoofd de horlepiep
dansen
wel voor wie de vulling in het gebit van zijn kinderen mist
wel voor wie gedenkt en ook echt
wel voor wie lawaai maakt maar nooit hier
wel voor wie port drinkt als jenever
wel voor wie de radio zo zacht dat hij alleen de contouren hoort
van het nieuws
wel voor wie sos'jes prevelt op een denkbeeldig zinkend schip
wel voor wie stukspat als een lompe bolle vrucht